

Nr 343.

Godkänd av första kammaren den 19 juni 1946.

Godkänd av andra kammaren den 18 juni 1946.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för mästerlotsen P. O. Kolberg och lotsen F. H. Pettersson från viss ersättningsskyldighet till kronan.

(Statsutskottets utlåtande nr 190.)

Till Konungen.

Riksdagen får anmäla, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts i propositionen nr 119, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 15 februari 1946, framställda förslag medgivit, *dels* att mästerlotsen vid Hudiksvalls lotsplats Per Olof Kolberg och lotsen vid Härnösands lotsplats Fritz Holger Pettersson må, därest de senast den 1 januari 1949 till lotsstyrelsen inbetalat sammanlagt 1 800 kronor, befrias från återstående ersättningsskyldighet för de kostnader, som kronan fått vidkännas i anledning av den under natten mellan den 24 och 25 september 1943 inträffade kollisionen mellan lotsmotorkuttern Sandhamn och skonertskeppet med hjälpmaskin Svanhild, *dels ock* att för återbetalning till lotsstyrelsen av vad styrelsen förskottsvis erlagt må — med undantag av ett belopp av 1 800 kronor — tagas i anspråk det i riksstaten för budgetåret 1945/46 uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Stockholm den 19 juni 1946.

Med undersätlig vörndnad.

Nr 344.

Godkänd av första kammaren den 19 juni 1946.

Godkänd av andra kammaren den 18 juni 1946.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om utredning angående utbyggnad av kommunikationsnätet i norra Värmland.

(Statsutskottets utlåtande nr 186.)

Till Konungen.

I motionen II: 235 har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning angående utbyggnad av kommunikationsnätet i norra Värmland med beaktande av vad i motionen anförts.

Över motionen ha, efter därom i vederbörlig ordning framställd begäran, yttranden avgivits av länsstyrelsen i Värmlands län, järnvägsstyrelsen samt väg-

och vattenbyggnadsstyrelsen, vilka yttranden tryckts såsom bilagor till statsutskottets utlåtande nr 186.

Av de över motionen avgivna yttrandena framgår, att frågan om ett tillfredsställande ordnande av kommunikationsförhållandena inom norra Värmland under 1920-talet och början av 1930-talet var föremål för överväganden. Därvid ogillades i olika sammanhang gjorda koncessionsansökningar å järnvägs-linjer. Behovet av förbättrade kommunikationer ansågs sålunda lämpligen kunna tillgodoses genom biltrafik. Härutinnan framlade länsstyrelsen 1931 detaljerad plan till väg- och brobyggnadsföretag i Klarälvsdalen.

Ehuru, såsom länsstyrelsen framhållit, vissa åtgärder sedermera vidtagits för förbättring av kommunikationerna inom norra Värmland, synes länsstyrelsens yttrande bestyrka, att förhållandena ännu lämna åtskilligt övrigt att önska. Av vad länsstyrelsen härutinnan anfört synes särskilt förtjäna framhållas, att en resa från nordligaste Värmland till Karlstad med buss och järnväg nu drager en tid av 12 timmar. Ett annat belysande exempel lära kommunikationsförhållandena vid Likenäs — beläget på båda sidor om Klarälven — erbjuda. Enligt vad riksdagen inhämtat måste sålunda befolkningen därstädes för att nå på andra sidan älven belägen del av samhället anlita ett övergångsställe omkring 3 mil söderut efter älven. Vad i ärendet förekommit har bibragt riksdagen den uppfattningen, att de berättigade förhoppningar om en förbättring av kommunikationsförhållandena, som befolkningen i ifrågavarande trakter i samband med i det föregående berörda utredningar kommit att hysa, endast till en del gått i uppfyllelse.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har framhållit, att enligt gällande föreskrifter vid fördelningen av vägbyggnadsanslagen skall tillses att vägbehoven i olika landsändar bli tillgodosedda på ett likformigt och rättvist sätt. Inom styrelsen pågår för närvarande utarbetande av behovsplaner för vägbyggnader av olika slag för samtliga län. Styrelsen har under hänvisning härtill framhållit, att ur de synpunkter styrelsen hade att företräda, behov icke syntes föreligga att verkställa utredning beträffande separat område. Länsstyrelsen åter har tillstyrkt att en utredning kommer till stånd och jämväl framhållit, att en utredning skulle bli en värdefull tillgång för länsstyrelsen i dess arbete för att främja utvecklingen i den norra delen av länet och för att förbättra de ofta brydsamma existensvillkoren för befolkningen därstädes.

Riksdagen finner principen om ett i möjligaste mån likformigt tillgodoseende av vägbehoven inom olika delar av landet i och för sig riktig. Det vill emellertid synas som om behoven av förbättrade kommunikationer i vissa landsdelar, däribland i norra Värmland, äro särskilt starkt framträdande. Riksdagen finner av motionärerna anförda skäl motivera att en särskild utredning i förevarande fall snarast kommer till stånd. Enligt riksdagens mening bör denna utredning förutsättningslöst bedöma såväl behovet av som sättet för åstadkommande av förbättrade kommunikationer.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen, i anledning av motionen II: 235, anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om skyndsamt utredning angående behovet av och sättet för en utbyggnad av kommunikationsnätet i norra Värmland.

Stockholm den 19 juni 1946.

Med undersåtlig vördnad.
